

Iš dalies pakeistos sutarties ribų gairės

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

NAUJA: 0 gairė. Sutarties ribos

1. Draudimo ir perdraudimo įmonės sutarties ribomis turėtų laikyti ne vieną laiko momentą, o ribą tarp draudimo įmokų ir įsipareigojimų, priklausančių sutarčiai, ir įmokų bei įsipareigojimų, nepriklausančių sutarčiai. Pinigų srautai, susiję su sutartyje numatytais įmokomis ir įsipareigojimais, turėtų būti prognozuojami remiantis realiomis prielaidomis, o tai reiškia, kad pinigų srautų prognozė gali būti vėlesnė nei bet kuri iš Deleguotojo reglamento 18 straipsnio 3 dalyje nurodytų datų.

PAKEISTA: 5 gairė. SUTARTIES SKAIDYMAS

2. Draudimo ir perdraudimo įmonės pripažinimo dieną turėtų įvertinti, ar sutartį galima suskaidyti, o kiekvieno vertinimo dieną įvertinti, ar įvyko kokių nors pokyčių, kurie paveiktų ankstesnį vertinimą.
3. Draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų atsižvelgti į tai, kad sutartis gali būti suskaidyta sutarties ribų tikslais tik tuo atveju, jei dvi (arba daugiau) sutarties dalys rizikos atžvilgiu yra lygiavertės dviem (arba daugiau) sutartims, kurias būtų galima parduoti atskirai. Šiose gairėse dvi sutartys turėtų būti laikomos lygiavertėmis rizikos atžvilgiu, jei nėra pastebimų sutarčių ekonominių skirtumų, susijusių su draudimo ar finansine rizika, kurią prisiima įmonė.
4. Nepaisant pirmesnio punkto, pagal kurį visos sutarties dalys turi tą pačią sutarties ribą, įmonės, taikydamos supaprastintą metodą, gali apsvarstyti galimybę neskaidyti sutarties, kad nustatytų sutarties ribas.
5. Kai pasirinkimo sandoris arba garantija apima daugiau nei vieną sutarties dalį, draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų nustatyti skaidymo galimybę ir ar tai reikėtų priskirti atitinkamai sutarties daliai.
6. Jeigu sutartis yra laikoma draudimo sutartimi pagal Mokumas II direktyvą, draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų manyti, kad draudimo arba perdraudimo įsipareigojimai kyla iš visų suskaidytų sutarties dalių.
7. Jei sutartis yra suskaidyta siekiant įvertinti sutarties ribas, kiekviena sutarties dalis turėtų būti laikoma nepriklausoma sutartimi.
8. **IŠBRAUKTA: 6 gairė. Vertinimas, ar sutarties ekonominiams aspektams daromas didelis poveikis**

NAUJA: 6A gairė. Finansinės naudos, darančios didelį poveikį sutarties ekonominiams aspektams, garantijos nustatymas

9. Nustatydamas, ar finansinė garantija nedaro didelio poveikio sutarties ekonominiams aspektams, draudimo arba perdraudimo įmonės turėtų atsižvelgti į visus galimus būsimus grynujų pinigų srautus, kurie gali susidaryti pagal sutartį.
10. Draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų laikyti, kad išmokų finansinė garantija daro poveikį sutarties ekonominiams aspektams tik tada, jeigu finansinė garantija yra susieta su būsimų įmokų mokėjimu ir ja draudėjui suteikiamas didelis finansinis pranašumas.
11. Nustatydamas, ar finansinė garantija suteikiamas didelis finansinis pranašumas, draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų atsižvelgti į tai, kiek tikėtina, kad visas būsimų pinigų srautų rinkinys reikšmingai pasikeistų, jei finansinės garantijos nebūtų. Įmonės gali tai įvertinti kokybiniu arba kiekybiniu pagrindu.
12. Atliekant kokybinį vertinimą reikėtų atsižvelgti į tai, ar sutarties su finansine garantija pinigų srautų konfigūracija (rizika, laikas ir suma) akivaizdžiai skiriasi nuo sutarties be finansinės garantijos konfigūracijos.
13. Kiekybinis vertinimas turėtų būti grindžiamas tuo, ar yra pastebimas santykinis visų būsimų įsipareigojimų, susijusių su sutartimi su finansine garantija ir be jos, vertės skirtumas (toliau – finansinės garantijos vertė) tikėtinos dabartinės vertės pagrindu. Apskaičiuodamos įsipareigojimų be finansinės garantijos vertę, draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų daryti prielaidą, kad pinigų srautai yra lygūs sumai, kuri būtų sumokėta, jei finansinės garantijos nebūtų. Sutarčių, kurių išmokos priklauso nuo rinkos grąžos, atveju įmonės turėtų tikėtis naudos, atitinkančios atitinkamą nerizikingų palūkanų normų struktūrą pagal terminą, naudojamą tiksliausiai įverčiui apskaičiuoti, kaip nurodyta Mokymas II direktyvos 77 straipsnio 2 dalyje, be nepastovumo ir suderinimo korekcijų. Apskaičiuodamos įsipareigojimų su finansine garantija vertę, draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų atsižvelgti į bet kokios formos garantuotas išmokas, gaunamas dėl finansinės garantijos. Atliekant šį vertinimą svarbu tinkamai atsižvelgti į pasirinkimo sandorių ir garantijų laiko vertę.
14. NAUJA: 6B gairė. Draudimo apsaugos nuo konkretaus neapibrėžto įvykio, kuris neigiamai veikia apdraustą asmenį ir daro didelį poveikį sutarties ekonominiams aspektams, nustatymas
15. Nustatydamas, ar draudimo apsauga nuo konkretaus neapibrėžto įvykio, kuris neigiamai veikia apdraustą asmenį, neturi didelio poveikio sutarties ekonominiams aspektams,

draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų atsižvelgti į visus galimus būsimus grynujų pinigų srautus, kurie gali susidaryti pagal sutartį.

16. Draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų daryti prielaidą, kad draudimo apsauga daro poveikį sutarties ekonominiams aspektams tik tada, jeigu draudimo apsauga yra susieta su būsimų įmokų mokėjimu ir juo draudėjui suteikiamas didelis finansinis pranašumas.
17. Nustatydamas, ar draudimo apsauga suteikiamas didelis finansinis pranašumas, draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų atsižvelgti į tai, kiek tikėtina, kad visas būsimų pinigų srautų rinkinys reikšmingai pasikeistų, jei draudimo apsaugos nebūtų. Draudimo ir perdraudimo įmonės gali tai įvertinti kokybiniu arba kiekybiniu pagrindu.
18. Atliekant kokybinį vertinimą reikėtų atsižvelgti į tai, ar sutarties su draudimo apsauga pinigų srautų konfigūracija (rizika, laikas ir suma) akivaizdžiai skiriasi nuo sutarties be draudimo apsaugos konfigūracijos.
19. Kiekybinis vertinimas turėtų būti grindžiamas tuo, ar yra pastebimas santykinis visų būsimų įsipareigojimų, susijusių su sutartimi su draudimo apsauga ir be jo, vertės skirtumas (toliau – draudimo vertė) tikėtinos dabartinės vertės pagrindu. Apskaičiuodamos įsipareigojimų be draudimo apsaugos vertę, draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų daryti prielaidą, kad draudimo nėra. Apskaičiuodamos įsipareigojimų su draudimo apsauga vertę, draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų atsižvelgti į visus įsipareigojimus. Vertinant kai kuriais atvejais svarbu atsižvelgti į galimus būsimus scenarijus.

NAUJA: 6C gairė. Draudimo arba finansinės garantijos didelio poveikio pakartotinis vertinimas

20. Draudimo ir perdraudimo įmonės beveik visais atvejais turėtų išlaikyti pastovias sutarties ribas visą sutarties galiojimo laikotarpį. Tačiau dėl išorės aplinkos pokyčių, kaip apibrėžta Deleguotojo reglamento 29 straipsnyje, taip pat dėl sutarties sąlygų pakeitimų gali reikėti iš dalies pakeisti sutarties ribas.
21. Draudimo ir perdraudimo įmonės neturėtų iš naujo įvertinti, ar draudimo apsauga arba finansinė garantija daro didelį poveikį, kiekvieno vertinimo metu. Tačiau draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų atlikti šį pakartotinį vertinimą, jei yra požymių, kad gali būti padaryta kitokia išvada. Visų pirma, siekdamas įvertinti ekonominės aplinkos pokyčius, įmonės turėtų palyginti dabartinę ekonominę aplinką su ekonomine aplinka, buvusia tuo metu, kai buvo atliktas vertinimas, naudojamas dabartinėms sutarties riboms nustatyti, ir atlikti pakartotinį vertinimą tik tuo atveju, jei šie pokyčiai yra kraštutiniai. Šiuo tikslu atitinkamos nerizikingų palūkanų normų struktūros pagal terminą, naudojamos tiksliausiai

įverčiui apskaičiuoti, kaip nurodyta Mokymas II direktyvos 77 straipsnio 2 dalyje, pokyčiai, kurie yra mažiau kraštutiniai nei standartinės formulės nepalanki palūkanų normos padėtis, neturėtų būti laikomi kraštutiniais.

22. Po šio pakartotinio vertinimo draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų pakeisti sutarties ribas tik tuo atveju, jei atlikus pakartotinį vertinimą padaroma aiškiai kitokia išvada nei vertinimo, atlikto siekiant nustatyti dabartines sutarties ribas, išvada.
23. Kai pakartotinai įvertinus didelį draudimo arba finansinės garantijos poveikį pasikeitė sutarties ribos, o tai turėjo reikšmingą poveikį techninių atidėjinių vertinimui ir įmonės mokumui, draudimo ir perdraudimo įmonės apie šį pakeitimą turėtų nedelsdamos pranešti priežiūros institucijai. Be to, draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų tai laikyti esminiu pasikeitimu, kaip nurodyta Deleguotojo reglamento 312 straipsnio 3 dalyje, ir jį įtraukti į tame straipsnyje nurodytą metinę ataskaitą, įskaitant išsamų pakartotinio vertinimo ir jo poveikio įmonės mokumui aprašymą.
24. Priešingu atveju vertinimas, ar draudimo apsauga arba finansinė garantija daro didelį poveikį sutarties ekonominiams aspektams, neturėtų keistis.
25. Draudimo ir perdraudimo įmonės neturėtų iš naujo įvertinti sutarties ribų pagal įvairius scenarijus, naudojamus tiksliausiai įverčiui apskaičiuoti naudojant modeliavimo metodus, ar pagal nepalankiausių sąlygų scenarijus, naudojamus mokumo kapitalo reikalavimui apskaičiuoti.

Gairių laikymosi ir informavimo taisyklės

26. Šiame dokumente pateiktos pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 16 straipsnį parengtos gairės. Vadovaudamasi šio reglamento 16 straipsnio 3 dalimi, kompetentingos institucijos ir finansų įstaigos turi dėti visas pastangas, kad laikytųsi gairių ir rekomendacijų.
27. Kompetentingos institucijos, kurios laikosi arba ketina laikytis šių gairių, turėtų atitinkamai įtraukti jas į savo reguliavimo ar priežiūros sistemą.
28. Kompetentingos institucijos per 2 mėnesius nuo šių gairių vertimų paskelbimo turi Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijai patvirtinti, ar jos laikosi arba ketina laikytis šių gairių, ir, jeigu nesilaiko, nurodyti nesilaikymo priežastis.
29. Jeigu iki šio termino pabaigos atsakymas nebus gautas, bus laikoma, kad kompetentingos institucijos nesilaiko pranešimo reikalavimo, ir apie tai bus pranešta.

Baigiamoji nuostata dėl persvarstymo

30. Šias gaires EIOPA peržiūrės.